

Høringsuttalelse fra Ottestad menighetsråd

Ottestad menighetsråd ser ikke hvordan et prostiråd kan være en god og formålstjenlig løsning for organiseringen av Den norske kirke. Vi ser dermed heller ikke noen hensikt i å sitte og besvare en rekke spørsmål der etableringen av prostiråd ligger som premiss.

Müller-Nilssen-utvalgets mandat (punkt 2.2.) var til å begynne med oppmuntrende lesning for et menighetsråd som sliter med å skaffe både penger og folk – mange med oss er i den situasjonen. Særlig to punkter skapte forventninger:

Ny kirkeordning skal:

- frigjøre mest mulig ressurser til møter med folk lokalt og tilstrekkelige ressurser til å få kirken til å henge godt sammen lokalt, regionalt og nasjonalt

- ha fokus på kirkas arbeidsoppgaver i soknet og hvordan strategisk og faglig ledelse i soknet kan styrkes

Men så leser vi videre og finner dette formulert som formålet med utredningen:

Kirkerådet ønsker at utvalget særlig skal utrede mulige løsninger knyttet til et nytt, felles kirkelig organ på prostinivå, der dette fellesorganet kan utøve arbeidsgiverfunksjoner for alle som jobber i den lokale kirke. Utredningen skal bygge på det som kan være en egnet størrelse for fremtidig arbeidsgiverorganisering og skal ta utgangspunkt i dagens prostier og i ny kommunestruktur.

Det er vanskelig å se noen klar sammenheng mellom mandatets formulering og formålet.

Formålet blir oppfattet slik at det binder utvalget til en løsning, nemlig etablering av prostiråd. Med denne bindingen forsvinner det lokale arbeidet. Fra sentrale kirkelig hold har vi gjentatte ganger hørt at det lokale arbeidet er kirkens kjernevirksomhet, men i utredningen hører vi svært lite om akkurat dette.

De to punktene i mandatet som blir sitert ovenfor, antyder noen løfter som ikke innfris. Et nytt råd på prostinivå vil neppe frigjøre ressurser hvis ikke noe mer lokalt legges ned. Hva blir eventuelt konsekvensen av det? Og fokus i utredningen er definitivt ikke på arbeidsoppgavene i soknet.

Ottestad menighetsråd ønsker at også andre modeller blir utredet. Vi ønsker at en videre utredning tar et mer tydelig utgangspunkt i de behovene som utløses av det vi kaller kjernevirksomhet. Uten oss i den lokale menigheten er det ingen kirke. Utvalget har tatt for seg ledelse – slik det var forventet – men vi et stykke nede i det kirkelige systemet opplever at det handler om en ledelse som i liten grad er innrettet mot våre behov.

Det framgår av utvalgets rapport at den vesentligste delen av tilskuddet til den lokale kirken fortsatt skal komme fra kommunene. Vi mener pengestrømmen må tillegges vekt ved valg av organisering av kirken.